

at en udbygning i området ved Høje-Tåstrup må anses for på forhånd at være udelukket. Det vil derfor efter undervisningsministeriets opfattelse ikke være forsvarligt at udelukke denne mulighed af de videre overvejelser, så længe det ikke klart er påvist, at der foreligger andre, lige så realistiske muligheder.

Undervisningsministeriet har i øvrigt jævnsides med de i besvarelsen af spørgsmål 3 nævnte undersøgelser af forholdene på Amager iværksat en undersøgelse af forholdene i Tåstrup og Torslunde-Ishøj kommuner til supplering af den af Peter Bredsdorff's Tegnastue A/S udarbejdede redegørelse af december 1966, der er optaget som tillæg til betænkning nr. 451/1967 om Københavns universitets udbygning.

Spørgsmål 7:

Hvilke muligheder vil der i påkommende fald være for at overtage arealer i Høje-Tåstrups nabokommune, og hvad skal der gøres ved den?

Svar:

Idet der henvises til besvarelsen af spørgsmål 6, kan man oplyse, at en nærmere undersøgelse af mulighederne vil indgå i den supplerende redegørelse, der som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 3 vil blive udarbejdet i løbet af efteråret.

Det kan dog oplyses, at de nævnte arealer i øjeblikket ligger i yderzone (landzone).

Spørgsmål 8:

Hvorfor afvises på forhånd muligheden for at kunne aflaste universitetets kapacitet øst for Store-Bælt ved opbygning af nye universitetscentre vest for Store-Bælt.

Svar:

Som det fremgår af besvarelserne af spørgsmål 33 og 34, er den overvejende del af de studerende ved Københavns universitet hjemmehørende øst for Store-Bælt. Ligeledes fremgår det, at kun en meget lille del af de studerende, der er hjemmehørende øst for Store-Bælt, på frivillig basis søger universiteterne vest for Store-Bælt. Omvendt må det konstateres, at en stor del af de studerende fra Jylland stadig søger Københavns universitet.

Forklaringerne herpå kan være mange. Når

studerende fra det storkøbenhavnske område forbliver i København, hænger det formentlig bl. a. sammen med, at det i den aktuelle situation ville være dyrere for dem at studere i Århus eller Odense. For studerende fra det øvrige land kan Københavns universitets store bredde i fag være afgørende, men storbymiljøet og de større muligheder for deltidsbeskæftigelse øver sikkert også indflydelse.

Skulle Københavns universitet aflastes væsentligt ved universitetsudbygning vest for Store-Bælt, må det antages, at de studerendes valg af uddannelsessted må reguleres. Dette kan enten ske direkte ved, at de studerende ikke frit kan vælge uddannelsessted, eller indirekte f. eks. ved differentierede låne- og stipendieordninger og ved en koncentring af kollegiebyggeriet vest for Store-Bælt.

De reguleringsforanstaltninger, der ville skulle tages i anvendelse, er så omfattende, at de på afgørende måde ville bryde med de principper, der i øvrigt søges tilgodeset i uddannelsesplanlægningen, og hvoriblandt først og fremmest må nævnes det frie uddannelsesvalg.

En aflastning af Københavns universitet ved udbygning af universitetskapaciteten vest for Store-Bælt vil foruden flytning af et stort antal studenter fra øst mod vest hvert år kræve en flytning af lærere og forskere.

I den nuværende situation, hvor der er mangel på akademisk uddannet arbejdskraft, og hvor der i hovedstadsområdet tilbydes denne arbejdskraft mange forskellige beskæftigelsesmuligheder, må man regne med, at akademikere, der er kvalificerede til ansættelse som universitetslærere, i vidt omfang vil søge anden privat eller offentlig beskæftigelse inden for hovedstadsområdet, hvis oprettelsen af nye stillinger ved Københavns universitet ophører og aflastningen skal ske ved oprettelse af nye centre i Jylland.

Følgen heraf vil blive, at man ved de nye jyske centre ikke kan få tilstrækkeligt med kvalificerede lærere til at sikre en udbygning, som effektivt kan aflaste Københavns universitet.

Spørgsmål 9:

Hvorfor har argumentationen i linjerne side 5, 2. spalte øverst i forslaget bemærk-